

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Martii. Quod fecit Deus non potest esse malum, si ipse homo non
sit sibi malus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Mart
bimur
eri: ne
omenta
tis luc
d de eo
cursus n
ui claud
batur, q
timus, v
immor
ro? Nog
o scrip
christian
ardus d
hil tam
oram po
tio, fabu
nto acce
itudo no
io celum

Martius.

Tessera.

163

& atroces vitare, Regnum illud perpetuum, ac secundum nullo negotio, levique brachio valuit comparare? Porro etsi omne vitae tempus, futuræ sit seges beatitatis, sunt tamen in eo quædam opportunitates occasionum utrumque maximarum, Deum nobis vel multum demerendi, vel non parum offendendi. Tale fuit Josephi fuga ex adulteræ manibus, quanto periculosior, tanto securior, fortior, & glriosior: tale Susannæ constantia, certo deliberatæ mortis discrimine, incestorum frangens libidinem. Tales actus Heroici, quibus manu violentâ, affectus charissimos Divinæ obedientiæ jugulamus. Hac occasione uti oportet, dum licet. Est enim grande Dei beneficium, quævis molestæ pugnæ materia, quia est semen excellentis victoriæ; eam verò tanti quæstus materiam, ut nemo prætereat nisi hebes, & futurus mercator, sic ista Divinæ Bonitatis egregio facto nobis obstringendæ commoda argumenta, nemo, si modo vir fuerit, elabi sibi patietur. Utendum occasione, moneris hoc poëmate:

Ferrum quando caler, crudere quisque valet.

2. DIES MARTII.

Quod fecit Deus non potest esse malum, si ipse homo non sit sibi malus. *S. Augustinus 24. in Joan.*

Inclinans ad
Perfectionem,
primo decli-
net a malo.

I. **C**um esses parvulus, didicisti in schola Prisciani, declinare nomina; jam vir fatus, disce in schola Christi, declinare vitia,

L. 2

vitia. Prima tibi sit lectio, quām tradit David: ^(a) *stina à malo.* Sed quia multi in censendis malis super hallucinantur, quid sit malum, hic inquirendū. Nostra societatis, ad nihil est diligentior, quām ad utilia. Eradicamus herbas, examinamus fibras, dividimus, coquimus, aliquamus, exenteramus feras, spicimus intestina, distinguimus arterias, summa diligentia exploramus viscera animalium, & tanquam naturae laniones execemus. Quotusquisque inter dum omnia extra se cognovit, mentem applicat se, quis sit, intelligat? Morborum causas, & naturam inquirere, sumus usque ad pertinaciam solliciti, spicere, immo vel inquirere naturam boni, & malorum. Virtutis, & vitii, minime sumus curiosi. Pretium hinc tandem fuerit operæ, in tanto salutis negotio, omnem impendisse operam. Illud nunc impense agamus, ne dum animam agemus, intelligamus nosque omnem vitam, actum egisse.

II. Ut quid res sunt penitus perspicias, oportet enim non quales videantur, aspicere, sed quid sint, inspicere. Contrahendæ sunt aulae rerum, quibus oppositæ latent, ut nudas, suaque sinceritate perspicuas et ploremus. Detrahendæ sunt illis larvæ, abstergendæ fucus, tollendæ phaleræ, auferendæ bractæ, sequentes naturam non famam, veritatem, non opinionem, quia plerumque minus sunt quām videntur. An qui pedalem esse solem autumant imperiti, tu talēm effateberis? An qui oblatrat lunæ, canis, splendorem detrahit? Multa existimat imperita multitudo esse bona, quæ ex albo bonorum sunt expungenda. Non sit tibi multitudo errantium, pro auctoritate; ne enim

(a) Psal. 36. 26.

Martius.

Tessera.

165

enim minus errat, qui cum multis errat. Percurre o-
mni, quæ adorat nostra cupiditas, quibus dedican-
tur vota, ad quæ referuntur suspiria, quibus conse-
crantur vigiliae, unde ambitio suspenditur, quæ invi-
diam occupant, & quæcumque cum tempore fluunt,
& effluunt; reperies ea omnia injustissime bona di-
ci, falsissime putari. Lux est quod facit lucidum, ca-
lor calidum. Effectus rerum dant titulum rebus. Cur
quod te bonum non facit, faciet fortasse pessimum,
bonum vocas? imo & putas? Tam erras in titulo
quam in judicio. Non est bonum, quod non facit
bonos. Opes si probos plures, quam improbos fece-
runt, probentur: ipsum vulgus quod vulgo probat
divitias, improbat divites, quod pecuniam commen-
dat, pecuniosos condemnat. Sæpiissime se divites
malos faciunt, ceteris mala.

III. Deus ex necessitate est bonus, imo ex natura
bonum, & in genere boni, summum, igitur quod fe-
cit Deus non potest esse malum. Si sit igitur aliquod
malum, hoc facit homo, quia sibi malus: est porro si-
bi malus, dum bonis utitur male. Hoc enim dum
agit, aliquid agit, quod honesto, quod rectæ rationi,
hoc est. Deo repugnat; atque ita secum pugnat. Deus
qui est Bonitas, & amat bonos, illis tamen parcissime
tribuit, illa quæ vulgo putantur bona; certè non
aliam ob causam, nisi quod non sint bona. Tollit
Deus illis bonis reverentiam, dum illa communicat
malis, quibus nulla debetur reverentia: ut jam pu-
deat ea ambivisse, quibus frui, est integrum etiam
pessimum. Coge in unum cœtum, omnes illos alios
gallinæ Filios, Saules, Nabuchodonosores, Anti-
chos, Herodes, invenies eos circumfluxisse naturæ,

L 3

&

& fortunæ bonis, & tamen non tantum fuisse male
sed malorum pessimos. Quid? an Deus inimicis fu-
favit, amicis nocet, dū hisce negat, quod illis dona
Non dat deus nisi perversis bona, quæ mentē perve-
tunt. Quales sunt congregatae opes, nam ut docet Poë-

Saepes solent censur, hominis pervertere sensu.

3. D I E S M A R T I I.

Primum malum est, esse malum. *S. Chrysostom.*
Serm. 7. de Jejun.

Quid propriè malum.

I. **H**æc tessera, te docet nulla posse tibi esse mala, si non sis ipsius malus. Malum quid sit intelligas, in geminas classes necesse est duas: spectat ad naturam alteram, altera ad mores Naturæ malum est, quod integritati Naturæ, incolamitatisque adversatur. Sed illud injustè dici malum, convinco ex fine hominis. Certum id est, non ideo esse in rerum natura, ut rerum sublunarium potius. Unde rebus extra te positis carere, non est malum. Hominem te, non pecudem memineris: ideoque speme, ne tibi ipsi sis gravis, gravem corporis molem, quæ ad indigna abjicit mentem. Corpus est telluris inutile pondus, & portio tui humilior. Itaq; potièrè tui parte ad cælum & cælestia, ad Deum & Divina, unde genus ipsa ducit, erigere. Animus tibi est non modo ab omni terrena labe secretus, atque adeò extra telij. Etū, cùm sit liber, & sui arbitrii, sed & Divinæ sapientiæ spirans imago, ac Numinis beneficio, supra omnem natüram conditā evectus ad ipsius Dei Majestatem, ut illi admirabili amoris & intelligétiæ comple-
xu aeternum adstringaris. Ille tuus est finis; tuum istud

est